

Zuzana Pospíšilová
ilustroval Drahomír Trst'án

KOUZELNÁ TŘÍDA SLAVÍ DEN DĚTÍ

čte ní
pro
prvňáč
ky

bambóok

čte ní
pro
prv ňáč
ky

bambôok®

Zuzana Pospíšilová
ilustroval Drahomír Trst'án

KOUZELNÁ TŘÍDA SLAVÍ DEN DĚTÍ

čte ní
pro
prvňáč
ky

bambóok

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Zuzana Pospíšilová

KOUZELNÁ TŘÍDA SLAVÍ DEN DĚTÍ

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401
www.grada.cz
jako svou 8671. publikaci

Ilustrace Drahomír Trst'án
Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková
Grafická úprava Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 72
Vydání 1., 2022

Vytisklo TISK CENTRUM s.r.o., Moravany u Brna

© Grada Publishing, a.s., 2022
Cover Illustration © Drahomír Trst'án, 2022

ISBN 978-80-271-6665-7 (pdf)
ISBN 978-80-271-3707-7 (print)

Obsah

Předmluva	7
Hádání	9
Co znamená MDD?	13
Já už se nemůžu dočkat!	17
Den s velkým D	21
Bublinový let	25
Zvláštní rybník	29
Barevný kolotoč	33
Nečekané přistání	37
K čemu tolik ořechů?	41
Kokosové hry	45
Ochutnávka	49
Náhradní svačina	53
Duhová klouzačka	57
Kam zmizeli?	61
Jsou v nebi	65
Čas k návratu	69

Předmluva

Žáci kouzelné třídy s paní učitelkou, vílou Jasmínou zažili spoustu dobrodružství nejen v první třídě (kniha *Kouzelná třída*). O prázdninách mezi první a druhou třídou navštívili muzeum (*Kouzelná třída v muzeu*). Pak je ovšem čekalo nemilé překvapení. Učila je totiž nová paní učitelka. Ta byla pravý opak Jasmíny Bílé. Byla nejen přísná, ale navíc dětem nepřála úspěch. S takovou se do školy nikdo z žáků netěšil. Naštěstí vše dobře dopadlo a děti do konce školního roku mohla opět učit kouzelná víla (*Kouzelná třída, příběh pokračuje*). Aby Jasmína vše dětem vynahradila, pekla s nimi vánoční cukroví (*Kouzelná třída o Vánocích*) či pletla pomlázky (*Kouzelná třída o Velikonocích*). Také je vzala do zoo, aby se díky ní mohly proměnit ve zvířata (*Kouzelná třída v zoo*). Nyní s žáky oslaví ten největší svátek – Mezinárodní den dětí. Jestli jste zvědaví, co všechno děti zažily, bez váhání se pusťte do čtení.

Hádání

Koncem května už jsou děti unavené a těší se na prázdniny. Stejně tak tomu bylo i v kouzelné třídě.

„Nemohli bychom si od učení trochu odpočinout?“ navrhl paní učitelce Tadeáš.

Naštěstí tuhle třídu učila kouzelná víla Jasmína Bílá. Ta měla totiž pro děti pochopení. Vždycky jim dokázala vyjít vstříc.

„Myslím, že by to šlo,“ odpověděla s úsměvem paní učitelka. „Budeme si chvilku hrát. Máte rádi hádanky?“

„Ano, jo, hádanky jsou bezva!“ ozývalo se ze třídy. Jen Standa Horák a René Stojka se tvářili otráveně. Jejich největším koníčkem bylo zlobení. Ve třídě, ve které učila kouzelná víla, se jim ale zlobení moc nedařilo.

„Do čaje ho lidé chtějí, tak ho včelky vyrábějí. Z kytiček pyl sbírají a v úlu ho dělají. Co je to?“ zeptala se paní učitelka.

Všechny ruce se zvedly a paní učitelka vyvolala Jendu, který se přihlásil jako první.

„Med,“ vykřikl Jenda spokojeně. Byl na sebe pyšný, že to uhádl tak rychle.

„Správně,“ pochválila ho Jasmína a pak se zeptala: „a kterým písmenem začíná slovo med?“

„Písmenem M,“ odpověděl bez zaváhání.

„Výborně! Tak zajdi k tabuli a napiš písmeno M.“

Zatímco Jenda psal na tabuli velké tiskací M, paní učitelka Bílá dala dětem další hádanku: „Patra má a dům to není, smlsneme ho v okamžení. V cukrárně se narodí a svíčkami ozdobí. Co je to?“

Teď se zvedlo mnohem méně rukou. Nejrychlejší byla Adélka.

„Dort!“ odpověděla, když ji paní učitelka vyvolala. Protože tušila, co bude následovat, rovnou upřesnila, že dort začíná na písmeno D.

Víla s úsměvem přikývla a pokynula Adélce, aby šla písmeno napsat na tabuli.

„A teď poslední hádanka. Slunci s deštěm narodí se. Pak na nebi objeví se k radosti všech dětiček oblouk plný barviček. Co je to?“

„Duha!“ vykřikla Lída, která to už nemohla vydržet. A zdálo se, že byla jediná, kdo našel odpověď na hádanku. Teprve pak to došlo i ostatním. Lída samozřejmě věděla, že duha začíná na písmeno D, a tak ho také směla napsat na tabuli.

Co znamená MDD?

Když byla písmenka na tabuli pohromadě, najednou zářila, jako by to byla světla ve tvaru písmen. Děti na to s úžasem zíraly.

„A víte, co tato písmena znamenají?“ zeptala se víla Jasmína.

„Já vím, já vím!“ mával rukou Patrik. Hlásil se tak, aby ho paní učitelka nepřehlédla.

„Prosím, Patriku,“ vyvolala ho paní učitelka Bílá.

„Je to zkratka,“ odpověděl.

„Ano, máš pravdu. A co ta zkratka znamená?“ pobídla ho.

„Dům dětí a mládeže. Já to vím, chodím tam do kroužku,“ vyhrkl Patrik. Ulevilo se mu, že se mohl před spolužáky vytáhnout. Věděl to, co jiní ne.

„Ta písmenka se dají sice poskládat i tak, že bychom vytvořili zkratku DDM – Dům dětí a mládeže, ale MDD znamená Mezinárodní den dětí.“

„Aha! No jo! Já jsem to věděla!“ ozývalo se z lavic.

„Děti na celém světě slaví svůj svátek. A my dospělí chceme dětem udělat radost. Děláme to stále, ale v tento den se snažíme ještě více,“ vysvětlila Jasmína. „A víte, kdy se slaví Mezinárodní den dětí?“

„Prvního června,“ vykřikla Kamilka a pak se chytila za pusu. Bylo jí líto, že se zapomněla přihlásit. Paní učitelka se na ni ale nezlobila. Kamilka se přihlásila až potom. Víla se na ni usmála, a tak Kamilka dodala: „Já slavím svátek posledního května a hned druhý den slavím Den dětí. Proto to dobře vím.“

„Máš pravdu,“ souhlasila Jasmína Bílá. „Doufám, že si to hezky užiješ! A my ostatní s tebou. Co bychom mohli podniknout? Máte nějaké přání?“

„Půjdeme do cukrárny,“ napadlo Šimona.

„Jó,“ souhlasily Kačka s Klárkou.

„Nebo se zajdeme někam vykoupat,“ navrhl Jonáš, ale pak si uvědomil, že to asi není nejlepší nápad.

„Ale na koupání ještě není počasí,“ dodal zklamaně.

„Nebo si zajedeme někam na výlet,“ přidala další nápad Maruška. Měla ráda cestování, ale doma

na výlety moc nejezdili. Tatínek totiž musel stále pracovat.

„Děkuji vám za nápady,“ poděkovala paní učitelka, když už se nikdo další nepřihlásil. „Myslím, že si spolu Den dětí náramně užijeme.“

Já už se nemůžu dočkat!

„Já už se nemůžu dočkat,“ řekla o přestávce Maruška.

„Na co?“ zeptala se Petříčka.

„Přece na ten Den dětí,“ plácla se do čela Adélka.

„No jasně,“ uznala Maruška, „jen mi to hned nedošlo.“

„Myslím si, že nás čeká nějaké překvapení,“ rozumovala Adélka.

„To je jasná věc,“ přitakala Petříčka. „Líbilo se mi, když jsme viděli mamuta. Třeba bychom mohli znovu zažít něco podobného.“

„Každopádně...“ začala Maruška, ale větu nedokončila, protože se okolo ní prohnali Stojka s Horákem. Když nemohli zlobit při vyučování, zkoušeli to alespoň o přestávkách. Teď zrovna pobíhali mezi lavicemi a rukama shazovali spolužákům věci na zem.

„Co to děláš?“ zlobila se Maruška, které spadl sešit z matematiky. Ostatní na tom byli daleko hůř. Filipovi

shodili lahev s pitím. Byla odšroubovaná, protože se chtěl zrovna napít. Nestihl to. Jeho oblíbený jahodový džus skončil jako loužička na zemi.

„Zbláznili jste se?“ okřikl je Patrik. René mu na zem shodil perník, který mu maminka upekla ke svačině. A Standa, který se hnal za ním, do něho šlápl. Zbyly z něj jen drobky, které se rozprskly po celé podlaze.

Naštěstí jejich řádění zastavila paní učitelka Jasmína. Měla tušení, že se děje něco nekalého, a přispěchala ze svého kabinetu. Když uviděla tu spoušť, spráskla ruce. Pak je natáhla před sebe a vyslala po třídě neviditelnou teplou vlnu, která všechny zastavila. Poté se stalo něco neuvěřitelného. Čas začal ubíhat opačným směrem. Vypadalo to, jako kdyby se nějaký film pustil obráceně. René a Standa běželi pozpátku a přitom zvedali vše, co před chvílí shodili. Perník se poskládal z rozkutálených drobečků a položil se na Patrikovu lavici. Filipův džus se vлил zpátky do lahve. Maruščin sešit se zvedl ze země do vzduchu a přistál před dívkou. I ostatní pravítka, penály, učebnice a sešity se dostaly na svá místa.

Nakonec víla Jasmína ruce opět připažila, usmála se a posadila se ke svému stolu. Rozhodla se celou přestávku zůstat raději ve třídě.

„Já už se nemůžu dočkat,“ prohlásila Maruška.

„Na co?“ zeptala se Petříčka.

„Přece na Den dětí, ale o tom už jsme se bavily před chvílkou, ne?“ divila se Adélka.

Nestihly o tom moc přemýšlet, protože zazvonilo na další hodinu.

